

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8C/139/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511208487
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2511208487.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36062235, proti žalovaným: 1. S. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, a 2. C. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XX, Č., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 142.429,72 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi sumu 142.429,72 eura spolu:

- s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33.216,65 eura od 19.6.2011 až do zaplatenia,
- s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 60.784,13 eura od 15.12.2011 až do zaplatenia,
- s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 136,12 eura od 23.7.2012 až do zaplatenia,
- s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.276,72 eura od 20.8.2012 až do zaplatenia,
- s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 41.453,- eur od 4.2.2013 až do zaplatenia,
- s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.083,86 eura od 27.4.2014 až ..do zaplatenia,
- s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,84 eura od 10.1.2015 až do zaplatenia,
- s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 68,45 eura od 30.6.2015 až do zaplatenia,
- s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 876,86 eura od 17.7.2015 až do zaplatenia,
- s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 90,90 eura od 17.11.2015 až do zaplatenia,
- s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 403,19 eura od 5.11.2017 až do zaplatenia,

to všetko do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyňi nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v
1. a v 2. rade v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 24.6.2011, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 29.6.2011, sa žalobkyňa domáhala od žalovaných v 1. a v 2. rade zaplatenia sumy 33.126,65 eura s príslušenstvom titulom regresného nároku podľa § 24 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), a to vo výške plnenia, ktoré plnila za žalovaných, ktorí zodpovedajú za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ku ktorej došlo

dňa 26.1.2009 na ceste Trnava - Zvončín. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania. Žalobe bola pridelená spisová značka 7Ro/159/2011.

2. Žalobný nárok žalobkyňa odvodzovala od skutočnosti, že žalovaný v 1. rade bol vlastníkom (držiteľom) osobného motorového vozidla zn. FORD, EVČ: G. XXXCI, prevádzkou ktorého bola dňa 26.1.2009 spôsobená škoda na motorovom vozidla a škoda trom poškodeným, vrátane poškodenej H. T., ktorej žalobkyňa nahradila škodu v sume 33.126,65 eura. Predmetnú nehodu zavinil vodič motorového vozidla, ktorým bol žalovaný v 2. rade. Keďže motorové vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, žalobkyňa bola podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. povinná uhradiť poškodenej H. T. z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobkyňa v danom prípade vyplatila poškodenej z poistného garančného fondu dňa 31.3.2011 sumu 31.747,26 eura a dňa 30.4.2011 sumu 2.677,25 eura. Súčasťou sumy 31.747,26 eura bol aj spracovateľský poplatok v sume 1.207,86 eura pre poisťovňu, ktorú žalobkyňa poverila vybavením (likvidáciou) škody. Náhrada tohto poplatku nie je predmetom žaloby. Vyplatením náhrady škody poškodenej prešlo na žalobkyňu právo vymáhať od zodpovedných subjektov, t. j. od žalovaných v 1. a v 2. rade, náhradu škody vo výške plnenia, ktoré plnila za žalovaných. Listami zo dňa 18.5.2011 vyzvala žalobkyňa žalovaných na náhradu poskytnutého plnenia poškodenej H. T., avšak bezvýsledne. Pohľadávku v časti 28.993,- eur si uplatnila titulom poskytnutého poistného plnenia vo výške bolestného, pohľadávku v časti 1.546,40 eura vo výške nákladov liečenia tejto poškodenej, ktoré žalobkyňa poukázala na účet splnomocneného zástupcu poškodenej dňa 31.3.2015, ktorá bola súčasťou sumy 31.747,26 eura. Pohľadávku v časti 2.677,25 eura si uplatnila titulom náhrady poskytnutého plnenia, ktoré poukázala na účet poškodenej dňa 30.4.2011, ktorá suma pozostávala z náhrady liečebných nákladov v sume 165,97 eura a z náhrady bolestného v sume 2.511,28 eura. Žalovaná suma tak v čase začatia konania predstavovala 28.993,- eur + 1.546,40 eura + 165,97 eura + 2.511,28 eura, spolu 33.216,65 eura. Keďže žalovaní sa dostali do omeškania s plnením peňažného záväzku, žalobkyňa si popri nároku na zaplatenie dlžnej istiny uplatnila aj nárok na úrok z omeškania z dlžnej istiny.

3. Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 7Ro/159/2011-268 zo dňa 25.10.2011, proti ktorému podal žalovaný v 2. rade včas odpor s odôvodnením vo veci samej, čím bol platobný rozkaz zrušený priamo zo zákona, a to podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase vydania platobného rozkazu (§ 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v znení neskorších predpisov).

4. Keďže platobný rozkaz bol zrušený priamo zo zákona, vec bola preradená do súdneho registra C, a dňa 2.8.2012 jej bola v podateľni súdu pridelená nová spisová značka: 8C/139/2012.

5. Poškodená H. T. utrpela následkom predmetnej dopravnej nehody vážne poškodenie zdravia s trvalými následkami, preto jej v priebehu sporu vznikli ďalšie výdavky spojené s liečbou a s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou, ktoré si postupne uplatňovala vo vzťahu k poisťovni poverenej žalobkyňou. Žalobkyňa z toho dôvodu celkom 8-krát rozšírila žalobu o náhradu ďalších poistných plnení, ktoré poukázala poverenej poisťovni vo výške poistných plnení, ktoré boli priznané a vyplatené poverenou poisťovňou v prospech poškodenej. Súd postupne pripustil všetkých osem zmien žalôb, a to uzneseniami č. k. 8C/139/2012-482 zo dňa 12.11.2013, č. k. 8C/139/2012-681 zo dňa 15.1.2015, č. k. 8C/139/2012-807 zo dňa 29.1.2016 a č. k. 8C/139/2012-919 zo dňa 25.6.2018.

6. Napokon žalobou, v znení naposledy pripustenej zmeny uznesením č. k. 8C/139/2012-919 zo dňa 25.6.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.7.2018, sa žalobkyňa domáhala od žalovaných v 1. a v 2. rade, aby jej zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 142.429,72 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33.216,65 eura od 19.6.2011 až do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 60.784,13 eura od 15.12.2011 až do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 136,12 eura od 23.7.2012 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.276,72 eura od 20.8.2012 až do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 41.453,- eur od 4.2.2013 až do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.083,86 eura od 27.4.2014 až do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,84 eura od 10.1.2015 až do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 68,45 eura od 30.6.2015 až do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 876,86 eura od 17.7.2015 až do zaplatenia s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 90,90 eura od 17.11.2015 až do zaplatenia a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 403,19 eura od

5.11.2017 až do zaplattenia. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a v 2. rade v plnom rozsahu.

7. Žalovaný v 1. rade sa v priebehu celého sporu k žalobe vôbec nevyjadril. Tento iba napísal email žalobkyni dňa 11.11.2011, ktorým reagoval na email žalobkyne, ktorá ho upozornila na platobný rozkaz, ktorý bol vydaný v tomto spore (pozn. bol zrušený zo zákona podaním odporu žalovaným v 2. rade). V tomto emaile žalovaný v 1. rade uznal, že na vozidlo zn. Ford, EVČ: G. XXXCI nemal uzavreté povinné zmluvné poistenie a že je ochotný za to niesť zodpovednosť. Dodal, že vozidlo požičal žalovanému v 2. rade, ktorý spôsobil predmetnú dopravnú nehodu. Keďže žalovaný v 1. rade je iba vlastníkom predmetného vozidla, plnú zodpovednosť za škodu pri nehode by mal preto niesť iba žalovaný v 2. rade, ktorý zavinil nehodu. Žalovaný v 1. rade prejavil ochotu zaplatiť sankciu za neuzavretie poistnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení, nie však zaplatiť náhradu škody, ktorý spôsobil jeho autom žalovaný v 2. rade. Dodal, že na adrese trvalého pobytu nebyva, a preto si nepreberal súdne zásielky doručované mu na túto adresu. Inú adresu pre doručovanie písomností však žalovaný v 1. rade neoznámil ani súdu, ani žalobkyni.

8. Žalovaný v 2. rade navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že ho vlastníkom motorového vozidla v čase pred poistnou udalosťou informoval, že všetky doklady od vozidla má u seba, že zákonné poistenie, STK aj EK boli v poriadku. Podľa jeho vedomostí, vozidlo bolo predmetom lízingu v deň dopravnej nehody, takže muselo byť poistené. Navrhol vykonať dokazovanie výsluchom žalovaného v 1. rade, predmetnou lízingovou zmluvou a výsluchom zástupcu lízingovej spoločnosti. Žiadal, aby lízingovú zmluvu, bez bližšej špecifikácie lízingovej spoločnosti, vyžiadal súd. Namietal, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach zaplatiť žalovanú sumu s tým, že je mu ľúto, akú ujmu utrpela poškodená pri predmetnej nehode. Žalovaný v 2. rade namietol, že v čase nehody nevedel, že auto bolo predmetom lízingu, kedy vlastníkom vozidla nesmie auto požičiavať. Odkázal na ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za škodu zodpovedá prevádzateľ motorového vozidla.

9. Súd nariadil na prejednanie veci viackrát pojednávanie, pričom vec prejednal celkom na dvoch pojednávaniach, dňa 20.8.2019 a dňa 4.2.2020. Doručenie predvolania žalovanému v 1. rade na pojednávanie na deň 20.8.2019 bolo riadne vykázané zo dňa 25.4.2019, ktorý svoju neprítomnosť na danom pojednávaní neospravedlnil. Súd preto podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) vec pojednával dňa 20.8.2019 v neprítomnosti žalovaného v 1. rade. Na pojednávanie uskutočnené dňa 4.2.2020 sa nedostavil ani jeden žalovaný, pričom doručenie predvolania žalovanému v 1. rade bolo vykázané fikciou doručenia zo dňa 13.11.2019 a doručenie predvolania žalovanému v 2. rade bolo riadne vykázané zo dňa 1.10.2019. Nakoľko ani jeden zo žalovaných neospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 4.2.2020 a ani jeden žalovaný nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, súd podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol dňa 4.2.2020 v neprítomnosti žalovaných v 1. v 2. rade.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to reláciou dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody, výpisom z registra vozidiel, výpisom NEV - údajov o vozidle, hlásením poškodenej o poistnej udalosti, oznámením poškodenej adresovaným žalobkyni, fotografiami poškodeného vozidla, emailovou komunikáciou medzi žalobkyňou a poisťovňami v Slovenskej republike, emailovou komunikáciou medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, plnomocenstvom zo dňa 27.11.2009, výzvou spoločnosti VOTUM Centrum Odškodnenia, a.s., znaleckými posudkami č. 58/2010 znalca MUDr. Götzla a č. 30/2012 znalkyne MUDr. Mészárosovej, posudkom posudkového lekára zo dňa 8.8.2012, ambulantnou správou, prepúšťacími správami, ošetrovateľskou prepúšťacou správou, záverom zo psychologického vyšetrenia, správou z logopedického vyšetrenia, rozpismi procedúr a ďalšou zdravotnou dokumentáciou poškodenej, potvrdením Sociálnej poisťovne, výzvou Sociálnej poisťovne, oznámeniami Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s., výzvami a oznámeniami Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. (ďalej „VšZP“) pokladničnými blokmi, útržkami poštových poukázok, poštovými podaciami lístkami, príjmovými pokladničnými dokladmi, likvidačným záznamom z 22.7.2010, výpismi z účtov žalobkyne, výpismi z elektronického systému žalobkyne o platbách v prospech poverenej poisťovne, výzvami žalobkyne adresovanými každému zo žalovaných, doručenkami o ich prevzatí a fotokópiami neprevzatých zásielok, žalobou poškodenej vedenou Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 10C/33/2014, ako aj vyjadreniami strán sporu, a zistil tento skutkový stav:

11. Z relácie dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody, vytlačenej žalobkyňou dňa 24.6.2011 z registra nehôd, súd zistil, že dňa 26.1.2009 o 7,30 hod, bola spôsobená dopravná nehoda na ceste III. triedy v úseku Trnava - Zvončín, ku ktorej, podľa Okresného dopravného inšpektorátu Trnava, došlo tak, že žalovaný v 2. rade v danom úseku v danom čase viedol nákladné motorové vozidlo zn. Ford, typu Transit, EVČ: G.-XXXCI, pričom pri prejazde pravotočivej zákruty s vozidlom dostal na vlhkej namrzutej vozovke šmyk, s vozidlom prešiel do protismeru, kde čelne narazil do vozidla vodičky H. T. jazdiacej v smere Zvončín - Trnava, a následne potom narazil čelne do za ňou jazdiaceho vozidla vodičky Ž. T.. Po nárazoch sa vozidlo žalovaného v 2. rade prevrátilo na pravý bok. Pri tejto dopravnej nehode utrpela vodička H. T. ťažké zranenia, ktoré si vyžiadali prevoz do Fakultnej nemocnice s poliklinikou Trnava. Alkohol u vodičov zistený nebol. Žalovaný v 2. rade zaviniel dopravnú nehodu porušením ust. § 15 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože rýchlosť jazdy neprispôbil stavu vozovky, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam. Príčinami dopravnej nehody boli neprispôsobenie rýchlosti jazdy žalovaného v 2. rade jeho schopnostiam a jazda žalovaného v 2. rade po nesprávnej strane vozovky. Pri tejto dopravnej nehode došlo k ťažkej ujme na zdraví poškodenej H. T. a ku škode na majetku, a to na štyroch motorových vozidlách, konkrétne na vozidle, ktoré viedol žalovaný v 2. rade, ďalej na vozidla H. T., na vozidle, ktoré riadila Ž. T. a na ďalšom vozidle.

12. Z výpisu z registra vozidiel a z výpisu NEV - údajov o vozidle, súd zistil, že žalovaný v 1. rade bol vedený v čase predmetnej dopravnej nehody ako budúci vlastník a budúci držiteľ nákladného motorového vozidla značky a typu FORD TRANSIT s EVČ: G.I, pričom k zmene dokladov od vozidla došlo v prospech žalovaného v 1. rade s účinnosťou od 8.10.2008. Predmetné vozidlo bolo odhlásené k 8.10.2008 spolu s avízom prevodu držby vozidla, pričom predchádzajúcim vlastníkom bol O. T., nar. XX.X.XXXX.

13. Z emailovej komunikácie medzi žalobkyňou a poisťovňami v Slovenskej republike súd zistil, že nákladné motorové vozidlo zn. Ford Transit s EVČ: G. nebolo v čase predmetnej nehody, t. j. k 26.1.2009, povinne zmluvne poistené v žiadnej z poisťovní so sídlom v Slovenskej republike.

14. Poškodená H. T. si oznámením zo dňa 23.3.2010, doručeným žalobkyňi dňa 1.4.2010, uplatnila u žalobkyne náhradu škody, ktorá je bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 26.1.2009, pričom ako vinníkov nehody označila oboch žalovaných, žalovaného v 1. rade ako držiteľa/vlastníka motorového vozidla a žalovaného v 2. rade ako vodiča vozidla v čase nehody. Pri predmetnej nehode utrpeli škodu H. T. aj Ž. T.. Poškodená H. T. bola vodičkou motorového vozidla zn. BMW, EVČ: Q.. H. T. utrpela pri predmetnej nehode vážne poškodenie zdravia, a to polytraumu, opuch mozgu, krvácanie do mozgu, zlomeninu horného d'asnového výbežku, kíbového výbežku, dolnej čeľuste vpravo, prínosovej dutiny klinovej kosti vpravo, spánkovej kosti vpravo, štítnej chrupavky, oblúka 6. krčného stavca, rebra obojstranne, pomliaždenie pľúc obojstranne, zlomeninu tela stehennej kosti vľavo, predpriehlavkovej kosti vpravo, vykĺbenie dolného členkového kíba, tržnú ranu tváre, ľavého predkolenia a pravého lakťa. Náhradu škody na zdraví si poškodená uplatnila aj u Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. hlásením doručeným poisťovni dňa 10.6.2010.

15. Poškodená H. T., nar. 28.8.1983 na uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody z predmetnej dopravnej nehody splnomocnila spoločnosť VOTUM Centrum Odškodnenia, a. s. Podľa likvidačného záznamu z 22.7.2010 vyhotoveného Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s. dňa 22.7.2010, ktorú žalobkyňa poverila likvidáciou predmetnej poistnej udalosti, právnym základom pre uplatnenie nárokov poškodenej na náhradu škody bol rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/4/2010 právoplatný dňa 29.1.2010, podľa ktorého bolo trestným činom spôsobené poškodenej zranenie ako vodičke poškodeného vozidla. V čase nehody podnikala ako živnostníčka. Požadovala náhradu ušlého zisku, avšak ku dňu vypracovania likvidačného záznamu nemala poisťovňa k dispozícii všetky potrebné doklady, ktoré mali byť následne pre výpočet odstúpené Ing. Ď.. Invaliditu poškodenej bolo možné v danom čase predpokladať. Poškodenej bolo poverenou poisťovňou priznané poistné plnenie podľa predložených lekárskeho správ vo výške bolestného v sume 28.992,30 eura, s výnimkou bolestného za poúrazové krvácanie do hrudníka, liečeného operačne, nakoľko to nevyplývalo z predložených lekárskeho správ. Ďalej jej bolo priznané poistné plnenie za liečebné náklady v celkovej sume 1.546,40 eura, a to za lieky a liečivá podľa lekárskeho správ s prihladením na skutočnosť, že poškodená bola dlhodobo pripútaná na lôžko, bol jej zavedený močový katéter, a pridružili sa jej ďalšie zdravotné komplikácie, ako opakované zápalové močového mechúra, hnačky, dekubity, a preto boli priznané aj náklady za lieky na liečbu pridružených zdravotných komplikácií. Neboli jej priznané uplatnené

náklady za plienky, hygienické potreby, posteľnú bielizeň, tričká, pretože podľa lekárskeho správ jej boli lekárom predpísané hygienické pomôcky v určených mesačných limitoch s tým, že pravdepodobne poberala aj príspevok z úradu práce, sociálnych vecí sa rodiny. Taktiež jej nebola priznaná náhrada za telekomunikačné výdavky z obdobia pred dopravnou nehodou, t.j. za rok 2008. Poškodená absolvovala návštevy lekárov autom jej otca, H. T., pričom rodinní príslušníci navštevovali poškodenú týmto autom počas jej hospitalizácie, uplatnili si od poisťovne cestovné náklady, ktoré neboli v danom čase riadne zdokladované. Poistné plnenie v sume 30.539,40 eura dňa 22.7.2010 poukázala poverená poisťovňa na účet spoločnosti VOTUM Centrum Odškodnenia, a. s.

16. Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. dňa 5.8.2010 oznámila žalobkyni, že priznala poškodenej H. T. poistné plnenie z predmetnej poistnej udalosti v sume 30.539,40 eura titulom náhrady škody na zdraví, z toho 28.993,- eur titulom bolestného a 1.546,40 eura titulom preukázaných nákladov spojených s liečením, pričom od žalobkyne požadovala okrem náhrady priznaného poistného plnenia poškodenej aj spracovateľský poplatok v sume 1.207,86 eura, celkom sumu 31.747,26 eura, ktorú vyplatila žalobkyňa dňa 31.3.2011 tejto poisťovni na jej účet, ktorú žalobkyňa poverila likvidáciou predmetnej poistnej udalosti. Žalobkyňou poverená poisťovňa nepriznala poškodenej náhradu za bolestné za poúrazové krvácanie do hrudníka, nakoľko toto nevyplývalo z lekárskeho správ, a nepriznala jej náhradu nákladov za hygienické potreby, posteľnú bielizeň, tričká a kozmetiku, pretože poškodená mala podľa lekárskeho správ, lekárom predpísané hygienické pomôcky v určitom mesačnom limite.

17. MUDr. Miroslav Götzl, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, z odvetia chirurgia v znaleckom posudku č. 58/2010 vyhotovenom dňa 10.4.2010 určil bodové ohodnotenie za náhradu za bolesť za zranenia poškodenej H. T.Č., ktoré utrpela dňa 26.1.2009. Určil bolestné za úrazy: 1.) tržnozmliaždená rana na brade chirurgicky ošetrovaná, 2.) zlomenina sánky bez posunutia, 3.) zlomenina ďasnového výbežku čeľusti, 4.) zlomenina centrálnej časti dolná subzygomatická zlomenina, 5.) horná subzygomatická zlomenina, 6.) vyrazenie a extrakcia zubov, 7.) zlomenina jazyky, štítnej chrupavky, 8.) tracheotómia, 9.) stlačenie hrudníka s úrazovou asfyxiou, 10.) zlomenina dvoch rebier (l. obojstranne vpravo a vľavo), 11.) poúrazový zavretý pneumotorax, 12.) poúrazové krvácanie do hrudníka liečené operačne, 13.) zlomenina oblúku stavca C6 1. sin, 14.) vyklbenie pod členkovou kosťou vpravo, liečené konzervatívne, 15.) zlomenina tela stehennej kosti liečená operáciou, 16.) zlomenina krčka členkovej kosti vpravo s posunutím úlomkov, 17.) zlomenina nadpriehlavkových kostičiek palca s posunutím úlomkov, 18.) zlomenina predpriehlavkových kostičiek ďalších 4 prstov bez posunutia úlomkov, 19.) pomliaždenie mozgu a 20.) krvácanie do mozgu, ktoré po zvýšení za bolestivejší spôsob liečenia úrazov v položkách 17.) a 18.) a za punkciu - drenáž hrudníka z položky 11.) stanovil celkom 2.075 bodov v zodpovedajúcej sume 30.005,97 eura. Tento posudok bol vypracovaný pre žiadateľa: Votum - Centrum Odškodnenia a.s. za účelom bodového ohodnotenia za bolesť u poškodenej H. T., nar.28.8.1983 za zranenia, ktoré utrpela dňa 26.1.2009.

18. Zo znaleckého posudku č. 30/2012 vyhotoveného dňa 24.2.2012 MUDr. Denisou Mészárosovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, z odvetia psychiatria, pre zadávateľa: Votum - Centrum Odškodnenia a.s. súd zistil, že poškodená H. T. utrpela dňa 26.1.2009 pri dopravnej nehode ťažkú polytraumu, pričom okrem telesnej traumy utrpela aj úraz hlavy s následným poškodením mozgu a s rozvojom organického psychosyndrómu, ktorý sa prejavuje trvalou zmenou jej psychických funkcií. Jej psychický zdravotný stav možno hodnotiť podľa platnej medzinárodnej klasifikácie chorôb ako posttraumatickú demenciu ťažkého stupňa. Po 3 a 1 roka od úrazu bolo možné je stav považovať za ustálený a postihnutie hodnotiť ako trvalé. Znalkyňa ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej za 1.) obojstranný kostný defekt zvýšené o 100 % vzhľadom na vek a stigmatizáciu, 2.) vážne mozgové a duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy zvýšené o 100 % vzhľadom na nemožnosť ďalšieho uplatnenia v živote, trvalé poškodenie v zmysle poúrazovej demencie a organickej poruchy osobnosti, 3.) strata dvoch zubov zvýšené o 100 % vzhľadom na chrup v bezchybnom stave pred nehodou, 4.) porucha expresie reči zvýšené o 100 % vzhľadom na nemožnosť ďalšieho uplatnenia v živote, 5.) ťažká pľúcna funkčná porucha ako následok poúrazového poškodenia pľúc, 6.) srdcové poruchy, a 7.) obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu, bodové ohodnotenie spolu 6.780. Znalkyňa uzavrela, že poškodená nie je schopná fungovať na premorbídnej úrovni (pozn. na úrovni pred poškodením zdravia), a že jej schopnosť uplatniť sa v rodinnom, politickom, kultúrnom a športovom živote je znížená, až takmer nemožná.

19. Z posudku posudkového lekára zo dňa 8.8.2012, z ambulantnej správy, z prepúšťacích správ, zo záveru zo psychologického vyšetrenia, zo správy z logopedického vyšetrenia, z rozpisov procedúr a z ďalšej zdravotnej dokumentácie poškodenej súd zistil, že poškodená H. T. utrpela pri predmetnej dopravnej nehode vážne poškodenie zdravia s trvalými následkami, bola opakovanne hospitalizovaná v rôznych zdravotníckych zariadeniach, avšak napriek vysoko odbornej liečbe, individuálnej rehabilitácii, absolvovaní rôznych procedúr a opakovaných pobytov v Národnom rehabilitačnom centre v Kováčovej (ďalej aj ako len „NRC Kováčová“), následky po úraze sú veľmi vážne. Poškodená stratila možnosť uplatnenia v práci, v rodine v spoločnosti a v osobných aktivitách. Kvalita života sa jej úplne zmenila, je odkázaná na pomoc inej osoby pri základných životných úkonoch. Stratila schopnosť viesť samostatný život, vrátane pracovných činností, ako aj partnerský život.

20. Žalobkyňa poverila likvidáciou predmetnej poisťovnej udalosti Allianz - Slovenskú poisťovňu, a. s., ktorá viackrát priznala, a následne aj zaplatila rôzne poisťné plnenia v rôznych sumách z tej istej poisťovnej udalosti v prospech poškodenej H. T. z dôvodu, že tejto poškodenej ešte stále vznikajú ďalšie nevyhnutné výdavky spojené s liečbou a s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v priamej príčinnej súvislosti s poškodením zdravia, ktoré menovaná utrpela pri predmetnej dopravnej nehode. Takto priznané poisťné plnenia poverená poisťovňa poukázala na účet spoločnosti splnomocnenej poškodenou na uplatnenie jej nárokov na náhradu škody, ktorú utrpela pri predmetnej dopravnej nehode a v priamej príčinnej súvislosti s ňou. Poverená poisťovňa si následne uplatnila náhradu za takto priznané a vyplatené poisťné plnenia u žalobkyne. Žalobkyňa z týchto dôvodov zaplatila prevodom na účet poverenej poisťovni: 1.) dňa 31.3.2011 sumu 30.539,40 eura vo výške náhrady bolestného v sume 28.993,- eur a náhrady liečených nákladov v sume 1.546,40 eura. Suma 30.539,40 eura bola súčasťou sumy 31.747,26 eura, z ktorej prevyšujúca časť vo výške 1.207,86 eura predstavovala spracovateľský poplatok pre poverenú poisťovňu, ktorý však nie je predmetom tohto sporu; 2.) dňa 30.4.2011 sumu 2.677,25 eura vo výške náhrady bolestného v sume 2.511,29 eura a náhrady liečených nákladov v sume 165,97 eura; 3.) dňa 31.10.2011 sumu 60.784,13 eura vo výške náhrady regresného nároku zdravotnej poisťovne v sume 16.548,13 eura za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej, náhrady škody na zdraví v sume 537,- eur, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 43.649,- eur a z náhrady nákladov spojených s poškodením zdravia sume 50,- eur; 4.) dňa 31.5.2012 sumu 136,12 eura vo výške náhrady liečebných nákladov, a to za doprovod otcom poškodenej od 20.7.2011 do 31.8.2011 v NRC Kováčová; 5.) dňa 31.7.2012 sumu 1.346,16 eura vo výške náhrady liečebných nákladov, sumu 2.307,- eura vo výške bolestného, sumu 227,84 eura vo výške náhrady nákladov liečenia a sumu 395,72 eura vo výške ďalších nákladov liečenia, t. j. dňa 31.7.2012 poukázala na účet poverenej poisťovne celkom sumu 4.276,72 eura; 6.) dňa 31.10.2012 sumu 41.453,- eur vo výške náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za trvalé psychické následky s poruchou osobnosti; 7.) dňa 31.3.2014 sumu 1.083,86 eura ako doplatok za liečenie vo výške náhrady cestovných nákladov spojených s návštevou zdravotníckych zariadení; 8.) dňa 31.8.2014 sumu 39,84 eura vo výške náhrady znalečného; 9.) dňa 31.5.2015 sumu 68,45 eura vo výške náhrady liečebných nákladov; 10.) dňa 30.6.2015 sumu 876,86 eura vo výške a) náhrady liečebných nákladov v sume 276,86 eura, z toho 213,90 eura za liečebné náklady a 62,96 eura za mimosúdne vypořádanie, a b) náhrady nákladov poškodenej za vedenie súdneho sporu v sume 600,- eur za zaplatený súdny poplatok; 11.) dňa 30.9.2015 sumu 90,90 eura vo výške náhrady liečebných nákladov; 12.) dňa 31.3.2016 sumu 94,12 eura vo výške náhrady liečebných nákladov; 13.) dňa 31.10.2016 sumu 105,16 eura vo výške náhrady liečebných nákladov; 14.) dňa 31.5.2017 sumu 77,55 eura a sumu 84,24 eura, obe sumy vo výške náhrady liečebných nákladov, t. j. v daný deň uhradila poverenej poisťovni z uvedeného dôvodu celkom sumu 161,79 eura; 15.) dňa 31.10.2017 sumu 42,12 eura vo výške náhrady liečebných nákladov. Žalobkyňa týmto spôsobom zaplatila poverenej poisťovni celkom sumu 142.429,72 eura. Pred poukázaním všetkých vyššie uvedených súm poisťných plnení v prospech splnomocneného zástupcu poškodenej poverená poisťovňa riadne prešetrila opodstatnenosť a účelnosť jednotlivých náhrad škody priebežne uplatňovaných poškodenou, vrátane priložených listinných dokladov, predovšetkým odsudzujúceho trestného rozsudku, pokladničných blokov, príjmových pokladničných dokladov, znaleckých posudkov, lekárskeho správ a nálezov, prepúšťacích a ošetrovacích správ.

21. Žalobkyňa následne vyzvala na náhradu sumy 33.216,65 eura, pozostávajúcej zo sumy 30.539,40 eura a zo sumy 2.677,25 eura, žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 18.5.2011. Žalovaný v 1. rade si výzvu neprevzal v odbernej lehote na pošte, ktorá sa dostala do jeho dispozičnej sféry dňa 25.5.2011, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a následne ju uložil na pošte. Výzva nebola doručená žalovanému v 2. rade, nakoľko v čase doručovania

bol umiestnený v ústave na výkon väzby a v ústave výkon trestu odňatia slobody (ďalej aj ako len „ÚVV a ÚVTOS“).

22. Na náhradu sumy 60.784,13 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 14.11.2011, ktorú si neprevzal žiadny zo žalovaných. Do dispozičnej sféry žalovaného v 1. rade sa dostala dňa 21.11.2011, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a následne ju uložil na pošte. Výzva nebola doručená ani žalovanému v 2. rade, nakoľko v čase doručovania bol umiestnený v ÚVV a ÚVTOS.

23. Na náhradu sumy 136,12 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 22.6.2012, ktorú si žalovaný v 2. rade prevzal dňa 27.6.2012. Žalovaný v 1. rade si výzvu neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 28.6.2012, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte.

24. Na náhradu sumy 4.276,72 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 19.7.2012, ktorú si žalovaný v 2. rade prevzal dňa 25.7.2012. Doručovanie výzvy žalovanému v 1. rade nebolo medzi stranami sporné.

25. Na náhradu sumy 41.453,- eur vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 3.1.2013, ktorú si žalovaný v 2. rade prevzal dňa 7.1.2013. Žalovaný v 1. rade si výzvu neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 8.1.2013, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte.

26. Na náhradu sumy 1.083,86 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 26.3.2013, ktorú si žalovaný v 1. rade prevzal dňa 31.3.2014. Žalovaný v 2. rade si výzvu neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 31.3.2013, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte.

27. Na náhradu sumy 39,84 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 9.12.2014, ktorú si neprevzal žiadny zo žalovaných. Do dispozičnej sféry žalovaného v 1. rade sa výzva dostala dňa 16.12.2014, a do dispozičnej sféry žalovaného v 2. rade dňa 15.12.2014, kedy poštovní doručovatelia vykonali druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátom, a následne ju uložili na pošte.

28. Na náhradu sumy 68,45 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 29.5.2015, ktorú si ktorú si neprevzal žiadny zo žalovaných. Do dispozičnej sféry žalovaného v 1. rade sa výzva dostala dňa 4.6.2013, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a následne ju uložil na pošte. Žalovanému v 2. rade nebola výzva doručená s oznámením pošty, že adresát je neznámy.

29. Na náhradu sumy 876,86 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 16.6.2015, ktorú si neprevzal žiadny zo žalovaných. Do dispozičnej sféry oboch žalovaných sa výzvy dostali 22.6.2015, kedy poštovní doručovatelia vykonali druhý neúspešný pokus o doručenie zásielok každému zo žalovaných, a následne zásielky uložili na pošte.

30. Na náhradu sumy 90,90 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 16.10.2015, ktorú si žalovaný v 2. rade prevzal dňa 21.10.2015. Žalovaný v 1. rade si výzvu neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 22.10.2015, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte.

31. Na náhradu sumy 94,12 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 21.3.2016, ktorú si žalovaný v 1. rade neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 29.3.2016, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte. Doručenie výzvy žalovanému v 2. rade nebolo medzi stranami sporné.

32. Na náhradu sumy 105,16 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 27.10.2016, ktorú si žalovaný v 1. rade neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 3.11.2016, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte. Doručenie výzvy žalovanému v 2. rade nebolo medzi stranami sporné.

33. Na náhradu sumy 161,79 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 11.5.2017, ktorú si žalovaný v 2. rade prevzal dňa 16.6.2017. Žalovaný v 1. rade si výzvu neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 17.5.2017, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte.

34. Na náhradu sumy 42,12 eura vyzvala žalobkyňa žalovaných v 1. a v 2. rade výzvami zo dňa 4.10.2017, ktorú si žalovaný v 2. rade prevzal dňa 9.10.2017. Žalovaný v 1. rade si výzvu neprevzal v odbernej lehote na pošte, pričom do jeho dispozičnej sféry sa výzva dostala dňa 10.10.2017, kedy poštový doručovateľ vykonal druhý neúspešný pokus o doručenie zásielky adresátovi, a uložil ju na pošte.

35. Poškodená H. T. podala na Okresnom súde Trnava dňa 13.2.2014 žalobu proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov o zaplatenie sumy liečebných nákladov vo výške 2.430,94 eura s príslušenstvom. Žalobe bola Okresným súdom Trnava pridelená spisová značka 10C/33/2014. Žalobný nárok odvodzovala od trestného rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/4/2010 zo dňa 29.1.2010, ktorým bol žalovaný v 2. rade právoplatne odsúdený zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví poškodenej H. T.. Žalobu neskôr rozšírila na sumu 2.571,49 eura s príslušenstvom.

36. Žalobkyňa na pojednávaniach dňa 20.8.2013 a dňa 4.2.2020 predniesla súdu, že žalovaný v 2. rade je žalovaným z dôvodu jeho subjektívnej všeobecnej zodpovednosti za škodu, keďže bol vodičom motorového vozidla v čase predmetnej dopravnej nehody. Žalovaný v 1. rade je žalovaným titulom objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú vozidlom, ktorého bol prevádzkovateľom, keďže bol v čase nehody jeho vlastníkom a držiteľom. Žalobkyňa si proti žalovaným v 1. a v 2. rade uplatnila z predmetnej poisťovateľskej udalosti celkom 16-tich regresných postihov, pričom dva regresné postihy boli žalovanými dobrovoľne zaplatené, a to sumy 798,- eur a 3.723,37 eura, čo bolo prvým a štvrtým postihom v poradí, preto tieto zaplatené postihy neboli súčasťou žalovanej sumy už samotného začiatku. Žalobkyňa si neuplatňuje v tomto spore žiadne poplatky, ktoré platila poverenej poisťovni.

37. Žalovaný v 2. rade na pojednávaní dňa 20.8.2019 predniesol súdu, že k vozidlu existovali doklady, t. j. faktúra zrejme od lízingovej spoločnosti aj technický preukaz. Žalovaného v 1. rade ani nepoznal, vozidlo sa k nemu dostalo cez tretiu osobu. Po predmetnej nehode sa skontaktoval so žalovaným v 1. rade, niektoré sumy uhradil. Zistil, že predmetné vozidlo bolo kúpené na lízing, pričom žalovaný v 1. rade nesplácal lízingové splátky. Vozidlo používal ako taxík, preto žalovanému v 2. rade nebolo zrejmé, prečo žalovaný v 1. rade umožnil vozidlo užívať aj inými osobami na iné účely. Taktiež nerozumel tomu, prečo lízingová spoločnosť neriešila vzniknutú situáciu. Potom, čo žalovaný v 1. rade cez inú osobu od neho žiadal, aby mu uhradil dokonca aj lízingové splátky, žalovaný v 2. rade sa rozhodol, že už viac nezaplatí splátky, ktoré bol povinný platiť žalovaný v 1. rade.

38. Súd vec právne posúdil nasledovne:

39. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária").

40. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., povinnosť uzavrieť poisťovateľskou zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťovateľskou zmluvu má nájomca.

41. Podľa § 3 ods. 3, prvej vety zákona č. 381/2001 Z. z., osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla.

42. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

43. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

44. Garančný fond predstavuje inštitúciu, ktorá plní poisťné poškodeným v prípade, že vinníkom je vozidlo bez platného povinného rušenia. Následne potom tento fond vymáha sumu od porušovateľa (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/961/2015 zo dňa 21.12.2016).

45. Podľa § 24 ods. 7, prvej vety zákona č. 381/2001 Z. z. kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

46. Podľa § 440 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih. „Toto ustanovenie upravuje nárok osobitnej povahy, ktorý nie je nárokom na náhradu škody, a nie je ani nárokom vyplývajúcim z bezdôvodného obohatenia, lebo ten, kto plnenie poskytol, bol naň zo zákona povinný, hoci škoda bola spôsobená zavinením iného. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá tento nárok uplatňuje (...) Právo žalobkyne na tzv. postih (regres) nie je teda nárokom na náhradu škody (..) ale má povahu osobitného nároku.“ Inak povedané, „právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov), je regresným právom, a nie právom na náhradu škody“ (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/284/2010 zo dňa 28.10.2011, zverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 34/2013).

47. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

48. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

49. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

50. Podľa § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

51. Podľa § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

52. Podľa § 429 OZ, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

53. Fyzickými a právnickými osobami vykonávajúcimi dopravu na účely ust. § 427 ods. 1 OZ sú tzv. dopravcovia, t. j. osoby, ktoré majú v predmete podnikania organizovanie a uskutočňovanie cestnej, vzdušnej, železničnej a vodnej dopravy (...) Iným prevádzateľom motorového vozidla, motorového plavidla na účely § 427 ods. 2 OZ je osoba/fyzická alebo právnická/, ktorá má právnu i faktickú možnosť disponovať s dopravným prostriedkom a organizovane ho užívať. Ide o organizované a dlhodobejšie používanie dopravného prostriedku na účel, na ktorý je dopravný prostriedok určený, pričom užívajúca osoba je oprávnená dopravný prostriedok na ten účel používať. Prevádzateľom je najmä a) vlastník dopravného prostriedku (aj taký, ktorý nezaplatil kúpnu cenu a nie je evidovaný v príslušnom registri

ako držiteľ dopravného prostriedku, b) oprávnený držiteľ (§130 OZ) a nájomca (Fekete, I.: Občiansky zákonník. 2. zväzok /Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie/. Veľký komentár, 2.aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 687, 689).

54. Zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku má povahu objektívnej zodpovednosti, preto podmienkou vzniku tejto objektívnej zodpovednosti nie je protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá (prevádzateľa), ani jej zavinenie (.....) Objektívna zodpovednosť prevádzateľa subsumuje všetky škodové udalosti, ktorých príčinou bola prevádzka dopravného prostriedku, a to bez ohľadu na to, či príčinou škody bola nebezpečnosť a povaha samotnej prevádzky alebo ľudský činiteľ. Prevádzateľ dopravného prostriedku zodpovedá za škodu objektívne, bez zreteľa na to, či dôvodom vzniku škody bolo technické alebo ľudské zlyhanie (....). Zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku za škodu spôsobenú jeho prevádzkou podľa § 427 a nasl. OZ nevyklučuje súbežnú (solidárnu) zodpovednosť vodiča tohto dopravného prostriedku podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ, ktorý škodu spôsobil pri tej istej škodovej udalosti zavineným porušením právnej povinnosti, ak nejde o prípad uvedený v ustanovení § 420 ods. 2 OZ. (....) V praxi ide o prípady, keď prevádzateľ a vodič vozidla sú dva rozdielne subjekty (.....). Ak motorové vozidlo v čase vzniku škody viedol prevádzateľ dopravného prostriedku (t. j. spravidla jeho vlastník), ten bude vždy zodpovedať podľa ustanovenia § 427 OZ (...) Za okolnosť majúcu pôvod v prevádzke (§ 428 OZ) sa považuje napr. zlyhanie brzd, chyba materiálu, nedostatky n strane vodiča, teda „vnútorné“ okolnosti vlastnej prevádzky, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a realizáciou prevádzky (....) Súdna prax uznala za okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke, aj úraz spôsobený v dôsledku prudkého zabrzdzenia dopravného prostriedku, pretože rýchlosť je osobitnou vlastnosťou dopravného prostriedku a prudkosť zastavenia má pôvod v prevádzke. Na tom nič nemení ani okolnosť, že počínanie vodiča bolo dôsledkom neodvratiteľného konania chodca (.....) Zákon síce v ust. § 429 OZ hovorí síce „iba“ o zodpovednosti za škodu na zdraví, ale je zjavné, že zodpovedá aj za škodu spôsobenú usmrtením inej osoby (Fekete, I.: Občiansky zákonník. 2. zväzok /Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie/. Veľký komentár, 2.aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 692, 695, 700, 708).

55. Zodpovednosť vodiča za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, ktoré v čase spôsobenia škody viedol (ak vodič nie je súčasne i prevádzateľom alebo zamestnancom alebo pomocníkom prevádzateľa), má charakter zodpovednosti za zavinené spôsobenie škody (§ 420 OZ), preto podmienkou zodpovednosti vodiča za škodu je okrem zavinenia i protiprávne konanie vodiča (a príčinná súvislosť medzi týmto konaním a vzniknutou škodou), konkrétne porušenie pravidiel cestnej premávky. Táto skutočnosť je často daná výsledkom trestného konania (Fekete, I.: Občiansky zákonník. 2. zväzok / Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie/. Veľký komentár, 2.aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 697).

56. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

57. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

58. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

59. Podľa § 449 ods. 1 a 3 OZ, pri škode na zdraví sa uhrádzajú aj účelné náklady spojené s liečením. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil.

60. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

61. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

62. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

63. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

64. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, k záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

65. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

66. Predmetom tohto sporu nie je náhrada škody, ale regresný nárok žalobkyne titulom poistných plnení (§ 440 OZ, § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.), ktoré žalobkyňa nahradila poisťovni, ktorú žalobkyňa poverila likvidáciou predmetnej poistnej udalosti, ktoré sumy poverená poisťovňa vyplatila ako priznané poistné plnenia v prospech poškodenej H. T., s výnimkou dvoch plnení, ktoré boli žalovanými dobrovoľne uhradené pred začatím sporu. Žalobkyňa tak prostredníctvom poverenej poisťovne poskytla poškodenej priebežne viaceré poistné plnenia vo výške náhrady škody, čo žalobkyňa plnila namiesto žalovaných v 1. a v 2. rade. K vzniku omeškania s náhradou jednotlivých regresných nárokov žalovanými v 1. a v 2. rade mohlo dôjsť najskôr okamihom vyplatenia jednotlivých poistných plnení žalobkyňou (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/284/2010 zo dňa 28.10.2011, zverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 34/2013), od čoho závisí výška uplatnených úrokov z omeškania.

67. Rozhodujúcim okamihom pre posúdenie vzniku nárokov žalobkyne na úroky z omeškania v danom prípade bol dátum vzniku každého z regresných nárokov samostatne, ktoré boli totožné s dátumami, kedy žalobkyňa poukázala na účet poverenej poisťovne jednotlivé náhrady poistných plnení. Preto z náhrady regresných nárokov, ktoré žalobkyňa uhradila poverenej poisťovni až od 1.2.2013, si mohla žalobkyňa uplatniť úrok z omeškania vo výške podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 1.2.2013, kedy zákonná výška úrokov z omeškania zodpovedala výške základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania dlžníka s plnením peňažného záväzku zvýšenej o päť (a nie o osem) percentuálnych bodov. Ustanovenie § 10c citovaného nariadenia vlády si treba totiž vykladať tak, že každý z regresných nárokov je samostatným záväzkovým vzťahom, ktorý vznikol až okamihom poskytnutia plnenia žalobkyňou, ktoré plnila namiesto žalovaných v 1. a v 2. rade, pretože tieto regresné nároky vznikli na základe iných skutočností uvedených v zákone (§ 489 OZ).

68. Žalovaní v 1. a v 2. rade sa dostali od omeškania s náhradou jednotlivých regresných nárokov prvým dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty na plnenie určenej im žalobkyňou v jednotlivých výzvach. Keďže na náhradu regresných nárokov žalobkyne sú zaviazaní spoločne a nerozdielne, relevantným bolo doručenie výzvy ktorémukolvek zo žalovaných. Preto pre priznanie úrokov z omeškania nebolo rozhodujúce, že žalovaný v 2. rade si neprevzal dve výzvy z dôvodu, že v čase doručovania bol umiestnený v ÚVV a ÚVTOS a že jednu výzvu si žalovaný v 2. rade neprevzal z dôvodu, že adresát bol na adrese doručenia neznámy. Taktiež na ujmu žalobkyne ako veriteľa nemôže byť nepreberanie zásielok žalovanými v 1. a v 2. rade v odbernej lehote na pošte. Z týchto dôvodov súd mal za to, že žalovaní v 1. a v 2. rade sa dostali do omeškania s náhradou jednotlivých regresných nárokov najneskôr od dátumov, od ktorých si žalobkyňa uplatnila úroky z omeškania z jednotlivých súm vyplatených poistných plnení.

69. Základná úroková sadzba ECB platná k 19.6.2011 bola 1,25 %, k 15.12.2011 bola 1,00 %, k 23.7.2012, k 20.8.2012 a k 4.2.2013 bola 0,75 %, k 27.4.2014 bola 0,25 %, k 10.1.2015, k 30.6.2015, k 17.7.2015 a k 17.11.2015 bola 0,05 % a k 5.11.2017 bola 0,00 %. V súlade s prechodníkom podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania bola o 8 percentuálnych bodov vyššia z regresných nárokov, ktoré žalobkyňa preukázateľne uhradila do 31.1.2013 vrátane. Z regresných nárokov na náhradu poistného plnenia, ktoré žalobkyňa uhradila až od 1.2.2013, bola výška zákonných úrokov z omeškania vyššia „iba“ o 5 percentuálnych bodov než platná

úroková sadzba ECB v prvému dňu omeškania žalovaných v 1. a v 2. rade s náhradou jednotlivých regresných nárokov.

70. Preto výška úrokov z omeškania platná k 19.6.2011 bola 1,25 % + 8 percentuálnych bodov, t. j. 9,25 % ročne z dlžnej sumy. K 15.12.2011 boli úroky z omeškania v výške 1,00 % + 8 percentuálnych bodov, t.j. 9 % ročne. K 23.7.2012, k 20.8.2012 a k 4.2.2013 boli 0,75 % + 8 percentuálnych bodov, t. j. 9,75 % ročne z dlžnej sumy. Táto výška úrokov z omeškania sa vzťahuje aj na obdobie od 4.2.2013, pretože sumu 41.453,- eur, z ktorej si žalobkyňa uplatnila úroky z omeškania od 4.2.2013, žalobkyňa uhradila na účet poverenej poisťovne pred 31.1.2013.

71. Výška úrokov z omeškania za obdobie od 27.4.2014 zodpovedala platnej úrokovej sadzbe ECB k prvému dňu omeškania žalovaných v 1. a v 2. rade s náhradou jednotlivých regresných nárokov, zvýšenej o 5 percentuálnych bodov, a teda k 27.4.2014 boli zákonné úroky z omeškania vo výške 0,25 % + 5 percentuálnych bodov t. j. 5,25 % ročne z dlžnej sumy. K 10.1.2015, k 30.6.2015, k 17.7.2015 a k 17.11.2015 boli vo výške 0,05 % + 5 percentuálnych bodov, t. j. 5,05 % ročne z dlžnej sumy. K 5.11.2017 boli vo výške 0,00 % + 5 percentuálnych bodov, t. j. 5,00 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovaných s plnením peňažného záväzku až do zaplatenia.

72. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

73. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

74. Podľa § 216 ods. 1, 2 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

75. Vykonaným dokazovaním listinami, a to reláciou dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody, výpisom z registra vozidiel, výpisom NEV - údajov o vozidle, hlásením poškodenej o poistnej udalosti, oznámením poškodenej adresovaným žalobkyňu, fotografiami poškodeného vozidla, emailovou komunikáciou medzi žalobkyňou a poisťovňami v Slovenskej republike, emailovou komunikáciou medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade, plnomocenstvom zo dňa 27.11.2009, výzvou spoločnosti VOTUM Centrum Odškodnenia, a.s., znaleckými posudkami č. 58/2010 znalca MUDr. Götzla a č. 30/2012 znalkyne MUDr. Mészárosovej, posudkom posudkového lekára zo dňa 8.8.2012, ambulantnou správou, prepúšťacími správami, ošetrovateľskou prepúšťacou správou, záverom zo psychologického vyšetrenia, správou z logopedického vyšetrenia, rozpismi procedúr a ďalšou zdravotnou dokumentáciou poškodenej, potvrdením Sociálnej poisťovne, výzvou Sociálnej poisťovne, oznámeniami Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s., výzvami a oznámeniami VŠZP, pokladničnými blokmi, útržkami poštových poukážok, poštovými podaciami lístkami, príjmovými pokladničnými dokladmi, likvidačným záznamom z 22.7.2010, výpismi z účtov žalobkyne, výpismi z elektronického systému žalobkyne o platbách v prospech poverenej poisťovne, výzvami žalobkyne adresovanými každému zo žalovaných, doručenkami o ich prevzatí a fotokópiami neprevzatých zásielok, žalobou poškodenej vedenou Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 10C/33/2014, ako aj vyjadreniami strán sporu, súd mal za preukázané, že žalovaný v 2. rade zavinil pri vedení nákladného motorového vozidla zn. Ford, typu Transit, EVČ: G.-XXXCI, vlastníkom a držiteľom ktorého bol v čase nehody žalovaný v 1. rade, dopravnú nehodu dňa 26.1.2009 o 7,30 hod, na ceste III. triedy v úseku Trnava - Zvončín, ku ktorej došlo tak, že žalovaný v 2. rade v danom úseku v danom čase viedol predmetné nákladné motorové vozidlo, pričom pri prejazde pravotočivej zákruty s vozidlom dostal na vlhkej namrzutej vozovke šmyk, s vozidlom prešiel do protismeru, kde čelne narazil do vozidla vodičky H. T. jazdiacej v smere Zvončín - Trnava, a následne potom narazil čelne do za ňou jazdiaceho vozidla vodičky Ž. T.. Po nárazoch sa vozidlo vedené žalovaným v 2. rade prevrátilo na pravý bok. Pri tejto dopravnej nehode utrpela vodička H. T. ťažké zranenia, ktoré si vyžiadali prevoz do Fakultnej nemocnice s poliklinikou Trnava. Alkohol u vodičov zistený nebol. Žalovaný v 2. rade zavinil dopravnú nehodu porušením ust. § 15 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože

rýchlosť jazdy neprispôbil stavu vozovky, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam. Príčinami dopravnej nehody boli neprispôsobenie rýchlosti jazdy žalovaného v 2. rade jeho schopnostiam a jazda žalovaného v 2. rade po nesprávnej strane vozovky. Pri tejto dopravnej nehode došlo k ťažkej ujme na zdraví poškodenej H. T. a ku škode na majetku, a to na štyroch motorových vozidlách, konkrétne na vozidle, ktoré viedol žalovaný v 2. rade, ďalej na vozidla H. T., na vozidle, ktoré riadila Ž. T. a na ďalšom vozidle.

76. Zavinenie predmetnej dopravnej nehody žalovaným v 2. rade bolo medzi stranami nesporné, pretože žalovaný v 2. rade bol uznaný za vinného a odsúdený trestným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/4/2010 zo dňa 29.1.2010, ktorý je právoplatný. Konanie žalovaného v 2. rade, ktorým spôsobil predmetnú dopravnú nehodu, súd v trestnom konaní kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví, ktoré spôsobil poškodenej H. T.Č..

77. Poškodená H. T. bola opakovane hospitalizovaná v rôznych zdravotníckych zariadeniach, avšak napriek vysoko odbornej liečbe, individuálnej rehabilitácii, absolvovaní rôznych procedúr a opakovaných pobytov v NRC Kováčová, následky po úraze sú veľmi vážne. Stratila možnosť uplatnenia v práci, v rodine v spoločnosti a v osobných aktivitách. Kvalita života sa jej úplne zmenila, je odkázaná na pomoc inej osoby pri základných životných úkonoch. Stratila schopnosť viesť samostatný život, vrátane pracovných činností, ako aj partnerský život. Preto škoda na zdraví a škoda v priamej príčinnej súvislosti s touto škodou na zdraví stále rastie, pretože jej poškodenie zdravia si vyžaduje doživotnú liečbu a starostlivosť inej osoby.

78. Žalovaný v 1. rade bol vlastníkom a držiteľom predmetného nákladného motorového vozidla v čase dopravnej nehody, napriek tomu nebol riadne nahlásený v evidencii vozidiel ako jeho vlastníka a držiteľa, kde bol vedený ako budúci vlastníka a budúci držiteľ tak, ako to nahlásil predchádzajúci vlastníka vozidla. Na predmetné nákladné motorové vozidlo nebolo v čase nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie.

79. Žalobkyňa poverila likvidáciou predmetnej poistnej udalosti Allianz - Slovenskú poisťovňu, a. s., ktorá priznala poškodenej H. T. priebežne viacero poistných plnení titulom náhrady bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, liečebných nákladov, cestovných nákladov za cestu do zdravotníckych zariadení, cestovných nákladov otca poškodenej, ktorý poškodenú doprevádzal na jednotlivé vyšetrenia a hospitalizácie, náhrady nákladov iného súdneho konania v priamej príčinnej súvislosti s predmetným poškodením zdravia, náhrady nákladov za znalecké posudky pre posúdenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia poškodenej, ako aj vo výške náhrady nákladov zdravotnej poisťovne za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej H. T..

80. Žalobkyňou poverená poisťovňa následne požiadala žalobkyňu o náhradu jednotlivých poistných plnení, ktoré priznala a vyplatila v prospech poškodenej H. T.. Žalobkyňa takto zaplatila poverenej poisťovni postupne sumy 30.539,40 eura, 2.677,25 eura, 60.784,13 eura, 136,12 eura, 4.276,72 eura, 41.453,- eur , 1.083,86 eura, 39,84 eura, 68,45 eura, 876,86 eura , 90,90 eura, 94,12 eura, 105,16 eura, 161,79 eura, 42,12 eura, t. j. celkom sumu 142.429,72 eura. Žalobkyňa uhradila poverenej poisťovni aj iné poistné plnenia vyplatené v prospech poškodenej H. T., zaplatenie ktorých však nie je predmetom tohto sporu. Všetky tieto sumy vo výške priznaných a vyplatených poistných plnení žalobkyňa nahradila poverenej poisťovni podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. z poistného garančného fondu, keďže išlo o poistné plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedajú osoby bez poistenia zodpovednosti, ktorými sú v danom prípade obaja žalovaní.

81. Po výplate jednotlivých poistných plnení poverenej poisťovni z garančného fondu žalobkyňou si žalobkyňa písomnými výzvami uplatnila u každého zo žalovaných právo na náhradu poistných plnení poskytnutých z garančného fondu, ktoré plnila namiesto žalovaných v 1. a v 2. rade tak, ako jej to vyplýva z ust. § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Týmto spôsobom vyzvala žalovaných na náhradu 16 plnení, z ktorých žalovaní uhradili iba dve, zaplatenie ktorých nie je predmetom tohto sporu.

82. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Zákon výslovne nevymedzuje okruh osôb, ktoré treba považovať za osoby poistené. Úmyslom zákonodarcu však bolo vymedziť okruh osôb, ktorých zodpovednosti sa poistenie týka čo najširšie, čomu zodpovedá aj samotné ustanovenie § 4 ods. 1 cit. zákona, obsahom ktorého nie je taxatívny výpočet osôb, na

ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie. Okruh týchto subjektov je tu určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že daná je zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žiadnu výnimku z okruhu osôb v závislosti na tom, či niektorá osoba zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. OZ alebo zodpovednosti založenej na zavinení v zmysle § 420 OZ zákon neupravuje. To znamená, že poisteným je podľa tohto zákona nielen prevádzkovateľ a ďalšie osoby zodpovedajúce za škodu podľa § 427 a nasl. OZ, ale aj osoby zodpovedajúce za škodu za podmienok uvedených v § 420 OZ, ktorým môže byť napríklad aj vodič vozidla. Ustanovenie § 427 a nasl. OZ je ustanovením rovnocenným ku všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/961/2015 zo dňa 21.12.2016).

83. Nakoľko žalovaný v 1. rade bol prevádzkovateľom vozidla v čase nehody, je nesporné, že žalobkyňa si voči nemu mohla uplatniť nárok na postih podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., keďže ku škode došlo vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poisťovná zmluva, ktorého vlastníkom a držiteľom bol žalovaný v 1. rade bez poistenia zodpovednosti. Nakoľko predmetnú dopravnú nehodu, a v priamej príčinnej súvislosti s ňou, aj škodu na zdraví spôsobil a zavinil žalovaný v 2. rade porušením právnej povinnosti, ktoré bolo navyše kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví, zo spáchania ktorého bol žalovaný v 2. rade v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným aj bol za jeho spáchanie aj právoplatne odsúdený, žalovaný v 2. rade zodpovedá za predmetnú škodu na zdraví poškodenej H. T., ako aj za ďalšiu škodu vzniknutú tejto poškodenej v priamej príčinnej súvislosti s poškodením zdravia, a to podľa všeobecných zásad zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl. OZ.

84. Súd nemal dôvodné pochybnosti o skutočnosti, že ani jeden zo žalovaných nenahradil žalobkyni žiadne z poisťných plnení, zaplataenie ktorých bolo predmetom toho sporu, v celkovej sume 142.429,72 eura, ktoré hradila namiesto žalovaných žalobkyňa z poisťného garančného fondu, keďže táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná.

85. Doručovanie výziev žalobkyne žalovaným v 1. a v 2. rade na náhradu poskytnutých poisťných plnení nebolo medzi stranami sporné. Nakoľko na náhradu poskytnutých poisťných plnení sú v danom prípade zaviazaní obaja žalovaní spoločne a nerozdielne, postačujúce bolo preukázanie doručenia výzvy ktorémukoľvek zo žalovaných, príp. že výzva žalobkyne sa dostala do dispozičnej sféry ktoréhokoľvek zo žalovaných, keďže na ujmu žalobkyne ako veriteľa peňažného záväzku nemôže byť nepreberanie zásielok zaviazanými zo záväzku.

86. Predmetom tohto sporu nebola náhrada škody, ale regresný nárok žalobkyne titulom poisťných plnení poskytnutých z poisťného garančného fondu (§ 440 OZ, § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.), ktoré žalobkyňa nahradila poisťovni, ktorú žalobkyňa poverila likvidáciou predmetnej poisťnej udalosti, ktoré sumy poverená poisťovňa vyplatila ako priznané poisťné plnenia v prospech poškodenej H. T.. Predmetom sporu nebol iba regresný nárok náhrady dvoch plnení, ktoré boli žalovanými dobrovoľne uhradené pred začatím sporu. Žalobkyňa tak prostredníctvom poverenej poisťovne poskytla poškodenej priebežne viaceré poisťné plnenia vo výške náhrady škody, čo urobila namiesto žalovaných v 1. a v 2. rade.

87. Rozhodujúcim okamihom pre posúdenie vzniku regresných nárokov žalobkyne na úroky z omeškania v danom prípade bol dátum vzniku každého z regresných nárokov samostatne, ktoré boli totožné s dátumami, kedy žalobkyňa poukázala na účet poverenej poisťovne jednotlivé náhrady poisťných plnení. Každý z regresných nárokov žalobkyne súd posudzoval ako samostatný záväzkový vzťah, ktorý vznikol až okamihom poskytnutia jednotlivých plnení z poisťného garančného fondu žalobkyňou, ktoré plnila namiesto žalovaných v 1. a v 2. rade. Tieto regresné nároky sú samostatnými záväzkovými vzťahmi medzi žalobkyňou a žalovanými v 1. a v 2. rade, ktoré vznikli na základe iných skutočností uvedených v zákone (§ 489 OZ), t. j. konkrétne na základe skutočností uvedených v ust. § 440 OZ a § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

88. Súd nevykonával dokazovanie vyžiadanim lízingovej zmluvy, ani výsluchom štatutára bližšie nešpecifikovanej lízingovej spoločnosti, ktoré navrhoval vykonať žalovaný v 2. rade, pretože vykonanie týchto dôkazov by nemalo žiadny vplyv pre zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

89. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe vyhovel v jej prevažnej časti, keďže žalobkyňa zaplatila poisťovni, ktorú poverila likvidáciou predmetnej poistnej udalosti, priebežne náhradu viacerých poistných plnení v celkovej sume 142.429,72 eura, vrátane náhrady regresného nároku VŠZP za poskytnutú zdravotnú starostlivosť podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, v znení neskorších predpisov. Žalobe súd vyhovel v prevažnej časti vo vzťahu k obom žalovaným, pretože žalovaný v 1. rade zodpovedá za škodu na zdraví a za škody v priamej príčinnej súvislosti so škodou na zdraví poškodenej H. T. podľa zásad objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. OZ ako držiteľ motorového vozidla, teda bez ohľadu na zavinenie. Preto neobstojí argumentácia žalovaného v 1. rade, že nie je ochotný nahradiť škodu, ktorú zavinil žalovaný v 2. rade jeho vozidlom. Keďže ust. § 427 OZ nevyklučuje súdežnú zodpovednosť vodiča dopravného prostriedku podľa § 420 ods. 1 OZ, ak prevádzateľ a vodič vozidla sú dva rozdielne subjekty, čo je daný prípad, súd zaviazal aj žalovaného v 2. rade ako pôvodcu vzniku škody, ktorý škodu spôsobil a aj zavinil porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona o cestnej premávke, zodpovedá za škodu podľa § 420 a nasl. OZ. Preto neobstojí obrana žalovaného v 2. rade, že nevedel, že vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené, a že údajne bolo kúpené žalovaným v 1. rade na základe lízingovej zmluvy.

90. Na margo obrany žalovaného v 2. rade súd dodáva, že aj keby bolo predmetné motorové vozidlo povinne zmluve poistené, žalovaný v 2. rade by sa nezbavil zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ, iba s tým rozdielom, že regresný nárok by si od neho mohla uplatniť poisťovňa, v ktorej by bolo vozidlo povinne zmluvne poistené, a v prevyšujúcom rozsahu by si náhradu škody od žalovaného v 2. rade mohla uplatniť priamo poškodená. Argumentácia žalovaného v 2. rade, že žalovaná suma je vysoká, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach ju uhradiť, nemôže byť dôvodom pre zamietnutie skutkovo a právne dôvodnej žaloby, a to ani sčasti.

91. Súd žalobu zamietol iba vo veľmi nepatrnej časti uplatnených úrokov z omeškania z dôvodov uvedených v odsekoch 67. až 71. odôvodnenia tohto rozsudku. Nakoľko súd nemôže prekročiť žalobný nárok (§ 216 CSP), priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške ňou uplatnenej zo sumy 33.216,65 eura od 19.6.2011 až do zaplatenia.

92. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

93. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

95. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci výrazne väčší úspech než žalovaní, pričom neúspech žalobkyne v danom spore je veľmi nepatrný, ktorý sa, navyše, vzťahuje iba na minimálnu časť uplatneného príslušenstva pohľadávky, a súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a v 2. rade v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v troch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.